

LIGJ
Nr.9772, datë 12.7.2007

PËR RATIFIKIMIN E KONVENTËS SË ORGANIZATËS NDËRKOMBËTARE TË PUNËS (ILO)
“PËR KONTROLLIN E PUNËS NË BUJQËSI, C 129, 1969”

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet Konventa e Organizatës Ndërkombëtare të Punës (ILO) “Për kontrollin e punës në bujqësi, C 129, 1969”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.5408, datë 19.7.2007 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu

KONVENTA
E KONTROLLIT TË PUNËS (BUJQËSI) C129, 1969

Konventa mbi Kontrollin e Punës. (Shënim: data e hyrjes në fuqi: 19.01.1972)

Konventa: C129

Vendi: Gjenevë

Sesioni i Konferencës: 53

Data e miratimit: 25/06/1969

Klasifikimi i subjektit: Kontrolli i punës

Subjekti: Administrimi dhe kontrolli i punës

Shih ratifikimet e kësaj Konvente.

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, organizuar në San Francisko nga organi drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, në sesionin e saj të tridhjetetretë, më 4 qershor 1969; dhe

duke vërejtur kushtet e konventave ekzistuese ndërkombëtare të punës mbi kontrollin e punës, si p.sh. Konventa e Kontrollit të Punës e vitit 1947, e cila zbatohet në industri dhe tregti dhe Konventa e Plantacioneve e vitit 1958, e cila mbulon një kategori të kufizuar të sipërmarrjeve bujqësore; dhe

duke marrë parasysh faktin se standardet ndërkombëtare të parashikuara për kontrollin bujqësor në përgjithësi janë të kënaqshme; dhe

pasi është vendosur mbi miratimin e disa propozimeve në lidhje me kontrollin e punës në bujqësi i cili përbën pikën e katërt të agjendës së sesionit; dhe

pasi është përcaktuar që këto propozime të marrin formën e një konvente ndërkombëtare, miraton më njëzet e pesë qershor të vitit njëmijë e nëntëqind e gjashtëdhjetë e nëntë Konventën e mëposhtme, e cila mund të referohet si Konventa e Kontrollit të Punës (Bujqësi), 1969.

Neni 1

1. Në këtë Konventë termi “sipërmarrje bujqësore” nënkupton një sipërmarrje ose pjesë të sipërmarrjes, që ka të bëjë me kultivimin, administrimin e kafshëve, përfshirë këtu prodhime dhe kujdesin për gjënë e gjallë, pylltarinë, kopshtarinë, përpunimin fillestar të prodhimeve bujqësore nga operatori i sipërmarrjes ose çdo formë aktiviteti tjetër bujqësor.

2. Pas konsultimit me shumicën e organizatave përfaqësuese të punëdhënësve dhe punëmarrësve të interesuar, atje ku ato ekzistojnë, autoriteti kompetent do të përcaktojë sipas nevojës vijën ndarëse të bujqësisë nga industria dhe tregtia, në mënyrë që të mos përfshijë ndonjë sipërmarrje bujqësore nga sistemi kombëtar i kontrollit të punës.

3. Në çdo rast, kur dyshohet nëse kjo Konventë zbatohet për një sipërmarrje ose pjesë të një sipërmarrjeje, çështja zgjidhet nga autoriteti kompetent.

Neni 2

Në këtë Konventë termi “dispozita ligjore” përfshin, përveç ligjeve dhe rregulloreve, vendimet e arbitrazhit dhe marrëveshjet e përbashkëta mbi të cilat vepron forca e ligjit dhe që janë të zbatueshme nga inspektorët e punës.

Neni 3

Çdo anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Punës, për të cilët kjo Konventë ka hyrë në fuqi, do të sigurojë një sistem kontrolli të punës në bujqësi.

Neni 4

Sistemi i kontrollit të punës në bujqësi zbatohet kundrejt sipërmarrjeve në të cilat angazhohen punëmarrësit ose shëgertët, pavarësisht nga shpërblimi, lloji, forma ose kohëzgjatja e kontratës.

Neni 5

1. Çdo anëtar ratifikues i kësaj Konvente mundet, në deklaratën që shoqëron ratifikimin, të marrë përsipër të mbulojë me anë të kontrollit të punës në bujqësi një ose më shumë nga kategoritë e mëposhtme të punëtorëve të angazhuar në sipërmarrjet bujqësore:

a) qiramarrësit, të cilët nuk përdorin ndihmë të jashtme, punëtorë që marrin gjysmën e prodhimit dhe kategori të ngjashme të punëtorëve bujqësorë;

b) personat që marrin pjesë në një sipërmarrje ekonomike kolektive, si p.sh. anëtarët e një kooperative;

c) anëtarët e familjes së operuesit të sipërmarrjes të përcaktuar nga legjislacioni dhe rregulloret kombëtare.

2. Më pas, çdo anëtar, i cili ka ratifikuar këtë Konventë, mund t'i komunikojë Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës një deklaratë, me anë të së cilës të marrë përsipër të mbulojë një ose më shumë nga kategoritë e personave të lartpërmendur në paragrafin paraprijës, të cilët nuk janë mbuluar nga një deklaratë e mëparshme.

3. Çdo anëtar i cili ka ratifikuar këtë Konventë do të tregojë në raportet e tij sipas nenit 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës se në çfarë mase kanë hyrë në fuqi ose propozohet të hyjnë në fuqi dispozitat e Konventës, për sa i përket kategorive të personave të referuar në paragrafin 1 të këtij neni, të pambuluar nga një deklaratë e mëparshme.

Neni 6

1. Funksionet e sistemit të kontrollit të punës në bujqësi —

a) të sigurojë zbatimin e dispozitave ligjore që kanë të bëjnë me kushtet e punës dhe mbrojtjen e punëtorëve gjatë punës, si p.sh. dispozitat mbi orët, pagën, pushimet javore dhe vjetore, sigurinë, shëndetin dhe mirëqenien, punësimin e grave, fëmijëve dhe të rinjve, dhe çështje të ngjashme për sa kohë që këto dispozita të jenë të zbatueshme nga inspektorët e punës.

b) t'u sigurojë punëdhënësve dhe punëmarrësve informacion teknik mbi masat më efektive të zbatimit të dispozitave ligjore;

c) t'i parashtrijë autoritetit kompetent defektet dhe abuzimet e pambuluara specifikisht nga

dispozitat ligjore ekzistuese dhe t'i paraqesë atij propozime mbi përmirësimin e legjislacionit dhe rregullave.

2. Legjislacioni dhe rregulloret kombëtare mund t'u japin inspektorëve të punës në bujqësi funksione këshilluese ose zbatuese në lidhje me dispozitat ligjore të kushteve të jetesës së punëtorëve dhe familjeve të tyre.

3. Çdo detyrë tjetër që mund t'u besohet inspektorëve të punës në bujqësi nuk duhet të jetë e tillë që të bjerë ndesh me realizimin efektiv të detyrave të tyre parësore ose të cenojë në çfarëdo mënyre autoritetin dhe paanësinë që iu nevojiten inspektorëve në marrëdhëniet e tyre me punëdhënësit dhe punëmarrësit.

Neni 7

1. Për aq sa është e pajtueshme me praktikën administrative të Anëtarit, kontrolli i punës në bujqësi vendoset nën mbikëqyrjen dhe kontrollin e një organi qendror.

Në rast të një shteti federal, termi "organ qendror" mund të nënkuptojë një organ në nivel federal ose një në nivel nën ndarje federale.

Kontrolli i punës në bujqësi realizohet p.sh.:

a) nga një departament i vetëm kontrolli të punës, përgjegjës për të gjithë sektorët e aktivitetit ekonomik;

b) nga një departament i vetëm kontrolli të punës, i cili cakton degën institucionale funksionale nëpërmjet trajnimit të duhur të inspektorëve të caktuar për të ushtruar funksionet në bujqësi;

c) nga një departament i vetëm kontrolli të punës, i cili cakton degën institucionale të brendshme duke krijuar një shërbim teknik të kualifikuar, nëpunësit e të cilit do të ushtrojnë funksionet e tyre në bujqësi; ose

d) nga një shërbim kontrolli bujqësor të specializuar, aktiviteti i të cilit mbikëqyret nga një organ qendror të cilit i janë atribuar të drejta të barabarta për sa i përket kontrollit të punës në fusha të tjera, si p.sh. industria, transporti dhe tregtia.

Neni 8

1. Staf i kontrollit të punës në bujqësi përbëhet nga nëpunës publikë, statusi dhe kushtet e shërbimit të të cilëve janë të tilla që sigurojnë punësim të qëndrueshëm, pavarësi nga ndryshimet qeverisëse dhe ndikimet e jashtme të gabuara.

2. Për sa kohë që ekziston pajtueshmëria me legjislacionin, rregulloren dhe praktikën kombëtare, anëtarët mund të përfshijnë në sistemin e tyre të kontrollit të punës në bujqësi nëpunës ose përfaqësues të organizatave profesionale, aktivitetet e të cilave plotësojnë ato të stafit të kontrollit publik; personave në fjalë do t'u sigurohet qëndrueshmëria e pozicionit dhe pavarësia nga ndikimet e jashtme të gabuara.

Neni 9

1. Në varësi të kushteve për rekrutim në shërbimin publik të cilat mund të jenë parashikuar nga legjislacioni dhe rregullat kombëtare, inspektorët e punës në bujqësi rekrutohen mbi bazën e vetme të kualifikimeve për realizimin e detyrave.

2. Mjetet e vërtetimit të kualifikimeve të tilla përcaktohen nga autoriteti kompetent.

3. Inspektorët e punës në bujqësi do të jenë të kualifikuar në mënyrë të mjaftueshme për realizimin e detyrave të tyre dhe do të ndërmerren masa për kualifikimin e mëtejshëm të tyre gjatë periudhës së punësimit.

Neni 10

Si burrat, ashtu edhe gratë janë të pranueshëm për t'u emëruar në stafin e kontrollit të punës në bujqësi, sipas nevojës, inspektorëve burra e gra iu ngarkohen detyra të veçanta.

Neni 11

Çdo anëtar merr masat e nevojshme për të siguruar që ekspertët dhe specialistët me kualifikimet e duhura teknike, të cilët mund të ndihmojnë në zgjidhjen e problemeve që kërkojnë njohuri teknike, angazhohen në detyrën e kontrollit të punës në bujqësi, sipas mënyrës që çmohet më e përshtatshme në

kushtet kombëtare.

Neni 12

1. Autoriteti kompetent ndërmerr masat e duhura për të nxitur bashkëpunimin efektiv ndërmjet shërbimeve të kontrollit në bujqësi dhe shërbimeve qeveritare e publike ose institucioneve të miratuara të cilat angazhohen në detyra të njëjta.

2. Sipas nevojës, autoriteti kompetent mund t'i besojë funksione të veçanta kontrolli ndihmës në nivel lokal apo rajonal shërbimeve të duhura qeveritare e institucioneve publike ose t'i shoqërojë këto shërbime ose institucione me ushtrimin e funksioneve në fjalë, me kusht që kjo të mos cenojë zbatimin e primeve të kësaj Konvente.

Neni 13

Autoriteti kompetent ndërmerr masat e duhura për të nxitur bashkëpunimin ndërmjet nëpunësve të inspektoratit të punës në bujqësi dhe punëdhënësve e punëmarrësve, ose organizatave të tyre, atje ku ekzistojnë.

Neni 14

Do të merren masa për të siguruar se numri i inspektorëve në bujqësi është i mjaftueshëm për të siguruar realizimin efektiv të detyrave të inspektoratit dhe përcaktohen në lidhje me--

- a) rëndësinë e detyrave të cilat inspektorët duhet të kryejnë, në veçanti; --
- b) numrin, natyrën, volumin dhe vendndodhjen e sipërmarrjeve bujqësore të planifikuara për inspektim;
 - i) numrin dhe shtresat e personave të angazhuar në sipërmarrje të tilla; dhe
 - ii) numrin dhe kompleksitetin e dispozitave ligjore që duhet të zbatohen;
- b) mjetet materiale të vëna në dispozicion të inspektorëve; dhe
- c) kushtet praktike, në bazë të të cilave do kryhen vizitat e kontrollit, në mënyrë që të jenë efektive.

Neni 15

1. Autoriteti kompetent merr masat e nevojshme për të pajisur inspektorët e punës në bujqësi me:
 - a) zyra lokale të vendosura në vende ku të merret parasysh pozicioni gjeografik i sipërmarrjeve bujqësore dhe mjetet e komunikimit, të pajisura në mënyrën e duhur në përputhje me kërkesat e shërbimit, dhe në mënyrë që personat përkatës të kenë një shkallë sa më të lartë aksesimi ndaj tyre;
 - b) lehtësira të nevojshme transporti për kryerjen e detyrave të tyre në rastet kur shërbime publike të përshtatshme nuk ekzistojnë.
2. Autoriteti kompetent merr masat e nevojshme për të rimbursuar inspektorët e punës në bujqësi me shpenzimet e rastit dhe të udhëtimit, të cilat mund të jenë të nevojshme për kryerjen e detyrave.

Neni 16

1. Inspektorët e punës në bujqësi të pajisur me kredencialet e duhura autorizohen:
 - a) të hyjnë lirshëm dhe pa njoftim paraprak në çdo orë të ditës e natës në çdo vend pune të mundshëm për inspektim;
 - b) të hyjnë ditën në çdo ambient, për të cilin kanë arsye të besojnë se duhet t'i nënshtrohen inspektimit;
 - c) të kryejnë kontrolle, shqyrtime ose hetime, të cilat mund t'i çmojnë të nevojshme për t'u siguruar se dispozitat ligjore zbatohen rigorozisht dhe në veçanti:
 - i) të intervistojnë, vetëm apo në praninë e dëshmitarëve, punëdhënësin, stafin e sipërmarrjes ose një person tjetër në sipërmarrje mbi çdo çështje që ka të bëjë me zbatimin e dispozitave ligjore;
 - ii) të kërkojë, sipas mënyrës së parashikuar në legjislacionin dhe rregulloren kombëtare, nxjerrjen e librave, regjistrave ose dokumenteve, mbajtja e të cilave parashikohet nga legjislacioni dhe rregullorja kombëtare, që kanë të bëjnë me kushtet e jetesës dhe punës, për të vërtetuar se ato janë në pajtim me dispozitat ligjore, dhe të kopjojë dokumente ose pjesë të shkëputura nga to;

iii) të marrë apo zhvendosë për qëllime kontrolli mostra prodhimesh, materialesh dhe substancash që përdoren apo trajtohen, me kusht njoftimin e punëdhënësit ose përfaqësuesit të tij mbi prodhimet, materialet, apo substancat e marra ose të zhvendosura për këto qëllime.

2. Në zbatim të nënparagrafëve (a) dhe (b) të paragrafit 1 të këtij neni, inspektorët e punës nuk hyjnë në shtëpinë private të operuesit të sipërmarrjes, përveç rasteve me pëlqimin e operuesit ose me një autorizim të veçantë të lëshuar nga autoriteti kompetent.

3. Në rastin e një kontrolli, inspektorët njoftojnë punëdhënësin ose përfaqësuesin e tij, dhe punëtorët ose përfaqësuesit e tyre mbi praninë e tyre, nëse një njoftim i tillë nuk cenon kryerjen e detyrave të tyre.

Neni 17

Shërbimet e kontrollit të punës në bujqësi organizohen, në rastet dhe në mënyrën e përcaktuar nga autoriteti kompetent, për kontrollin me efekt parandalues të një fabrike të re, materialeve ose substancave të reja dhe metodave të reja përdorimit apo përpunimit të produkteve të cilat duken se paraqesin rrezik për shëndetin dhe sigurinë.

Neni 18

1. Inspektorët e punës në bujqësi autorizohen të ndërmarrin hapa me synim ndreqjen e defekteve të vërejtura në fabrikë, në metodat e organizimit apo punësimit në sipërmarrjet bujqësore, përfshirë përdorimin e materialeve apo substancave të rrezikshme, për të cilat ata mund të kenë arsye të mjaftueshme të besojnë se përbëjnë rrezik për shëndetin apo sigurinë.

2. Në mënyrë që t'u jepet mundësia të ndërmarrin këto hapa, inspektorët autorizohen, duke iu nënshtruar të drejtës për apelim pranë një autoriteti ligjor apo administrativ të parashtruar me ligj, të kryejnë apo të kenë kryer urdhra me anë të të cilëve kërkohen:

a) ndryshime në instalime, fabrikë, ambiente, vegla pune, pajisje apo makineri, që duhet të realizohen brenda një kohe të përcaktuar, e nevojshme për të siguruar pajtueshmëri me dispozitat ligjore në lidhje me shëndetin ose sigurinë; ose

b) masa me fuqi veprimi të menjëhershëm, që mund të shkojnë deri në pezullimin e punës, në rast rreziku të pashmangshëm ndaj shëndetit ose sigurisë.

3. Kur procedurat e përshkruara në paragrafin 2 nuk përputhen me praktikat administrative apo gjyqësore të anëtarit, inspektorëve u lind e drejta t'i drejtohen autoritetit kompetent për nxjerrjen e urdhrave ose për ndërmarrjen e masave me fuqi vepruese të menjëhershme.

4. Defektet e vërejtura nga inspektori gjatë vizitës së sipërmarrjes dhe urdhrat që ai nxjerr apo ka nxjerrë në zbatim të paragrafit 2 ose për të cilat ai synon t'i zbatojë në bazë të paragrafit 3, duhet t'i bëhen menjëherë të njohura punëdhënësit dhe përfaqësuesve të punëtorëve.

Neni 19

1. Inspektorati i punës në bujqësi njoftohet mbi aksidentet profesionale dhe rastet e sëmundjeve profesionale të hasura në sektorin bujqësor, në masën dhe mënyrën e parashikuar nga ligjet dhe rregulloret kombëtare.

2. Inspektorët njoftohen e shoqërohen në shkallën më të lartë të mundshme për çdo hetim në terren mbi shkaqet e aksidenteve më të rënda profesionale apo sëmundjeve profesionale, veçanërisht të atyre rasteve që cenojnë një numër punëtorësh ose që kanë pasoja fatale.

Neni 20

Kushtëzuar nga përjashtimet e mundshme sipas ligjeve ose rregulloreve kombëtare, inspektorët e punës në bujqësi:

a) ndalohen të kenë interes të drejtpërdrejtë ose jo mbi sipërmarrjet që kanë nën kontroll;

b) detyrohen të ndëshkohen me gjoba përkatëse ose masa disiplinore për të mos zbuluar, edhe pas largimit nga detyra, sekrete prodhimi, biznesi ose procese pune që mund të hasen prej tyre gjatë kryerjes së detyrës; dhe

c) trajtojnë si tepër konfidenciale burimin e çdo ankimi që çon në zbulimin e një defekti, një rreziku në proceset e punës ose një shkelje të dispozitave ligjore dhe nuk i bëjnë aludime punëdhënësit ose

përfaqësuesit të tij se kontrolli ishte pasojë e marrjes së një ankimi të tillë.

Neni 21

Sipërmarrjet bujqësore kontrollohen aq shpesh dhe me aq imtësi sa është e nevojshme për të siguruar zbatimin efektiv të dispozitave ligjore përkatëse.

Neni 22

1. Ndaj personave që shkelin apo neglizhojnë të zbatojnë dispozitat ligjore të zbatueshme nga inspektorët e punës në bujqësi, merren procedime të menjëhershme ligjore ose administrative pa paralajmërim paraprak; me kusht që mund të bëhen përjashtime nga ligjet dhe rregulloret kombëtare në lidhje me rastet në të cilat pritet të jepet njoftimi paraprak për marrjen e masave rregullatore apo parandaluese.

2. Inspektorëve të punës u lihet liri veprimi për të paralajmëruar dhe këshilluar në vend që të rekomandojnë apo fillojnë procedime.

Neni 23

Në rast se inspektorët e punës në bujqësi nuk janë të autorizuar të fillojnë procedime, ata autorizohen të përcjellin raportet e shkeljeve të dispozitave ligjore drejtpërsëdrejti te një autoritet kompetent për të filluar këto procedime.

Neni 24

Ndëshkime të mjaftueshme për shkelje të dispozitave ligjore të zbatueshme nga inspektorët në bujqësi dhe për pengim të inspektorëve të punës në kryerjen e detyrave të tyre parashikohen në ligjet dhe rregulloret e vendeve përkatëse, të cilat duhet të zbatohen efektivisht.

Neni 25

1. Inspektorëve të punës apo zyrës së kontrollit lokal, sipas rastit, u kërkohet të paraqesin pranë autoritetit të kontrollit qendror raporte periodike mbi rezultatet e veprimtarisë së tyre bujqësore.

2. Këto raporte përpilohen në mënyrë të tillë dhe trajtojnë tema të tilla që herë pas here këshillohen nga autoriteti i kontrollit qendror; raportet paraqiten të paktën aq shpesh sa parashikohet nga autoriteti përkatës dhe në çdo rast jo më rrallë se një herë në vit.

Neni 26

1. Autoriteti i kontrollit qendror publikon një raport vjetor mbi punën e shërbimeve të kontrollit në bujqësi si raport më vete ose si pjesë e raportit të përgjithshëm vjetor.

2. Raporte të tilla vjetore publikohen brenda një kohe të arsyeshme nga data e mbarimit të vitit përkatës dhe në çdo rast brenda dymbëdhjetë muajve.

3. Kopje të raporteve vjetore i dorëzohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës brenda tre muajve nga data e publikimit.

Neni 27

Raporti vjetor i publikuar nga autoriteti i kontrollit qendror trajton në veçanti temat e mëposhtme, aq sa mund të jenë nën kontrollin e autoritetit në fjalë:

- a) ligjet dhe rregulloret që kanë të bëjnë me kontrollin e punës në bujqësi;
- b) stafin e shërbimit të kontrollit të punës në bujqësi;
- c) të dhëna të sipërmarrjeve bujqësore të detyrueshme për inspektim, si dhe numrin e personave të punësuar në to;
- d) të dhëna të vizitave të kontrollit;
- e) të dhëna të shkeljeve dhe ndëshkimeve të marra;
- f) të dhëna të aksidenteve profesionale, përfshirë shkaqet;

g) të dhëna të sëmundjeve profesionale, përfshirë shkaqet.

Neni 28

Ratifikimi zyrtar i kësaj Konvente i komunikohet Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.

Neni 29

1. Kjo Konventë është e detyrueshme vetëm mbi ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimet e të cilëve janë regjistruar pranë Drejtorit të Përgjithshëm.

2. Konventa hyn në fuqi dymbëdhjetë muaj nga data në të cilën dy anëtarë regjistrohen pranë Drejtorit të Përgjithshëm.

3. Pas kësaj, Konventa hyn në fuqi për çdo anëtar, dymbëdhjetë muaj nga data e regjistrimit të ratifikimit.

Neni 30

1. Pasi të kenë kaluar dhjetë vjet nga data në të cilën Konventa ka hyrë në fuqi, një anëtar i cili ka ratifikuar këtë Konventë mund ta shpallë atë të pavlefshme me anë të një akti komunikuar Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim. Kjo zgjidhje e Konventës nuk do të ketë fuqi deri në një vit pas datës së regjistrimit.

2. Çdo anëtar i cili ka ratifikuar këtë Konventë dhe që brenda vitit që pason mbarimin e periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin paraprijës, nuk ka ushtruar të drejtën për zgjidhjen e marrëveshjes të parashikuar në këtë nen, ka detyrim ligjor për një periudhë tjetër dhjetëvjeçare dhe pas kësaj, mund ta shpallë këtë Konventë të pavlefshme pas mbarimit të çdo periudhe dhjetëvjeçare sipas kushteve të parashikuara në këtë nen.

Neni 31

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës njofton të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës në lidhje me regjistrimet e të gjitha ratifikimeve, deklarimeve dhe zgjidhjeve të marrëveshjes të komunikua atij nga ana e anëtarëve të Organizatës.

2. Në njoftimin e anëtarëve të Organizatës mbi regjistrimin e ratifikimit të dytë, Drejtori i Përgjithshëm u tërheq vëmendjen anëtarëve të Organizatës në lidhje me datën në të cilën Konventa hyn në fuqi.

Neni 32

Në përputhje me nenin 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara, Drejtori i Përgjithshëm i Organizatës Ndërkombëtare të Punës i komunikon Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim detajet e çdo ratifikimi, deklarimi, dhe akti zgjidhjeje të regjistruar prej tij në përputhje me dispozitat e neneve paraprijës.

Neni 33

Kur organi drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës e çmon të arsyeshme, ai i paraqet Konferencës së Përgjithshme një raport mbi ecurinë e kësaj Konvente dhe shqyrton preferencën e vendosjes në agjendën e konferencës të çështjes së rishikimit të Konventës, pjesërisht ose në tërësi.

Neni 34

1. Konferenca mund të miratojë një konventë të re që rishikon këtë Konventë pjesërisht ose në tërësi, nëse konventa e re nuk parashikon ndryshe, atëherë:

a) ratifikimi nga një anëtar i Konventës së re të rishikuar nënkupton *ipso jure* zgjidhjen e menjëhershme të kësaj Konvente, pavarësisht nga dispozitat e nenit 30 të mësipërm, në momentin kur konventa e re e rishikuar hyn në fuqi;

b) nga data kur konventa e re e rishikuar hyn në fuqi, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.

2. Kjo Konventë mbetet në çdo rast në fuqi në formën dhe përmbajtjen e saj aktuale për ata anëtarë të cilët e kanë ratifikuar atë, por nuk kanë ratifikuar Konventën e rishikuar.

Neni 35

Versionet në gjuhën angleze dhe frënge të tekstit të kësaj Konvente janë njëloj të barazvlefshme.